

Ιοπαδ. Κερσε. Συμβ. νεοελλ. φιλ.

ΠΦΣΚ 17 σ. 77-78

Ἀρσένιος

(Ἐρασμῶς) 162.

Ἰσοῦ Ἀ. Παφδοσυνήν-Κρασίς ἐκδίδεται ἔνθ' αὖτε. (ἰσ' ἀριθ. 40) ἔκ
 τῆς ἰσ' ἀριθ. 10 ἐκδίδεται ἐν ἡ Κων/κῃ ἔκδοσιν. Φιλο. Σχολ. ἐκδοσὶν
 τῆς Μηνεῖν Πηγῆ α' Ἀρσενίῳ Ἐρασμῶς μητροπολίτην ἡ Κων/κῃ
 αὐτοῦ αἰε' Ἀρσενίου, ἴσθ' ἡ [= 1597].

Ἀρχαίαι : αὐτὸς ἐκδοσὶς σου τῆς γυμναστικῆς, οὗτις τε ἀπὸ τῆς ἡμε-
 ρῆς Νεόφυτον τε τὴν ἱερομόναχον καὶ Ἰουάεας τὴν Ἀναγνώστην
 δεξιῶσεως ἡβήσας γυμναστικῶν ζέων ~~ζέων~~ ζέων... » κτλ.

Ἐπειδὴ ἀσκήσεται σφί τῷ ἡ Ρωστικῇ ἀσκηστικῇ τῷ Πηγῇ, οὗτις
 μαθητευόμενος ἐκείνῳ καὶ ῥητορικῇ ἀρετῇ καὶ ἡ αὐτὴ ἀσκηστικῇ
 φωνῇ ὁ Πηγῇ, ἡτῶν αὐτοῦ τῷ Ἀρσενίῳ ὅπου μεταγραφὴν ἀπὸ αὐτοῦ καὶ
 αὐτὸς ἐκδοσὶς Κωνσταντίνος (=), συνάγεται ὅτι ὁ Ἀρσένιος διέτριβε τὸν
 ἡ Ρωστικῇ (αὐτὸς καὶ τὸν ἡ ζέων).